

Bilag II.

Art. 1.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan bestemme, at Forpligtelsen til at indsætte den ved den ensartede Veksellovs § 1, Nr. 1, foreskrevne Benævnelse „Veksel“ i Veksler, der er udstedt indenfor dens Territorium, først skal være gældende seks Maa-neder efter nærværende Konventions Ikrafttræden.

Art. 2.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan, forsaavidt angaar Veksselforpligtelser, der indgaas paa dens Territorium, foreskrive paa hvilken Maade Underskriften skal kunne erstattes, idet dog Viljen til at forpligte sig hos den Person, der skulde have underskrevet, maa godtgøres ved Erklæring fra offentlig Myndighed.

Art. 3.

Enhver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig Ret til ikke at indsætte den ensartede Veksellovs § 10 i sin egen Lov.

Art. 4.

Enhver af de høje kontraherende Parter har, uanset den ensartede Veksellovs § 31, 1ste Stykke, Ret til indenfor sit Territorium at tilstede Meddelelse af Vekselsborgen ved særskilt Dokument indeholdende Angivelse af det Sted, hvor det er udfærdiget.

Art. 5.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan for Veksler, der lyder paa Betaling indenfor dens Territorium, supplere den ensartede Veksellovs § 38 med en Bestemmelse om, at Indehaveren skal være pligtig at forevise Vekslen paa selve Forfaldsdagen. Undladelse af at opfylde denne Forpligtelse skal dog kun medføre Pligt til at betale Erstatning.

De andre høje kontraherende Parter skal have Ret til at bestemme de Vilkaar, paa hvilke de vil anerkende en saadan Forpligtelse.